

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/318/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712200411
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Štrignerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1712200411.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a členov senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti H., S. T. XX.X.XXXX Z. I. T. X.X.XXXX bytom u matky, obe deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí Moyzesova 2 Pezinok, deti rodičov D. H. T. XX.X.XXXX H. C., F.Á. XX, zastúpenej JUDr. Máriou Lukačovičovou advokátkou zo sídlom Dubová Hlavná 156 a S. H. T. XX.X.XXXX, H. I. H. X, U..Č.. Ú. na D. D. H. o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Pezinok, zo dňa 24.9.2012.k. 11P 7/2012-70, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0), takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvého stupňa sa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Pezinok rozsudkom zo dňa 24.12.2012 č.k.11P 7/2012-70 zamietol návrh otca na zníženie výživného na maloleté deti, keď po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že dôvody, pre ktoré otec žiadal o zníženie výživného (výkon trestu v dôsledku ktorého pri ponechaní doterajšej výšky výživného by mu narástol dlh na výživnom), nie je možné v zmysle § 78 ods. 1 Zák. o rodine vyhodnotiť ako dôvod na zmenu rozhodnutia o výživnom s prihliadnutím najmä na to, že otec je vo výkone trestu pre trestný čin zanedbania povinnej výživy, ktorá skutočnosť sama o sebe vylučuje zníženie výživného na maloleté deti. V súvislosti s uvedeným súd prvého stupňa zdôraznil, že otec sa do výkonu trestu odňatia slobody dostal vlastnou vinou a to z dôvodu, že si súdom určenú vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom opakovane dlhodobo neplnil. Vec právne posúdil podľa § 26, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 63 ods. 1, 2, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zák. o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 146, ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletých detí, ktorý namietal jednak skutočnosť, že nebol prítomný na hlavnom pojednávaní, rovnako prítomný nebol ani jeho právny zástupca, taktiež vyjadril názor, že to, že sa nachádza vo výkone trestu je podstatný fakt pre zníženie výživného.

K odvolaniu otca sa písomne vyjadril kolízny opatrovník maloletých detí a matka maloletých detí.

Kolíznym opatrovníkom navrhoval rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť, poukázal na to, že otec si dlhodobo súdom určené výživné k maloletým deťom neplnil, nestretával sa s nimi. Skutočnosť, že otec maloletých detí je vo výkone trestu odňatia slobody si spôsobil sám vlastnou vinou.

Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca žiadala rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že listinnými dokladmi v konaní bolo preukázané, že otec si neplnil vyživovaciu povinnosť k svojim maloletým deťom, v dôsledku čoho sa dopustil trestného činu zanedbania povinnej výživy. Bolo by v rozpore s dobrými mravmi, keby chcel otec za neplnenie svojej zákonnej vyživovacej povinnosti „odmenu vo forme zníženia výživného“. Nevie prečo by v dôsledku jeho nezodpovednosti mali na to doplatiť deti, ktorým by sa automaticky znížila ich životná úroveň.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. s verejným vyhlásením rozsudku § 156 ods. 3 O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

Zmenu rozhodnutia o výživnom na maloleté deti upravuje ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý jasne definuje dôvody majúce za následok zmenu rozhodnutia o výživnom. Za takéto v zmysle citovaného zákona ustanovenia možno považovať zmenu pomerov či už na strane rodičov alebo maloletých detí, musí pritom ísť o podstatnú zmenu pomerov. Úlohou súdov pri rozhodovaní o zmene výživného je preto zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom a v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ustanovenia § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5 a § 73 ods. 1 Zák. o rodine súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odvodené potreby maloletých detí, ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov.

V danej veci odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia o výživnom rozsudkom Okresného súdu Pezinok z 08.10.2010 č.k. 28P 85/2010-30 nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by mala vplyv na zmenu rozhodnutia o výživnom na maloleté deti, a to ani na strane maloletých detí, ani na strane rodičov. Jedinou, v konaní zistenou zmenou je nezamestnanosť na strane otca v dôsledku jeho výkonu trestu odňatia slobody, ktorá skutočnosť však napriek tomu, že pracovné možnosti otca vo výkone trestu odňatia slobody sú značne obmedzené, nemôže zakladať zmenu pomerov, práve s poukazom na dôvody výkonu trestu a to trestný čin zanedbania povinnej výživy, ktorého sa dopustil otec, keď opakovane a dlhodobo si neplnil vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom. Za danej situácie zníženie výživného by bolo v rozpore so záujmami maloletých detí, ktorým Zákon o rodine poskytuje zvýšenú ochranu, keď vyživovaciu povinnosť rodičov k maloletým deťom zakotvil priamo v ustanoveniach § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 Zák. o rodine ako základnú povinnosť rodiča, neplnenie ktorej sankcionuje ako sám Zákon o rodine, tak aj Občiansky súdny poriadok a Trestný zákon.

Preto ak prvostupňový súd návrh otca na zníženie výživného s poukazom na dôvod výkonu trestu odňatia slobody zamietol, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou otca, že nebol prítomný na hlavnom pojednávaní, rovnako ani jeho právny zástupca. V danej veci ide o občiansko-právne konanie riadiace sa príslušnými ustanoveniami O.s.p., v zmysle ktorých bol otcovi riadne doručený návrh, otec bol k veci vypočutý a bol mu doručený aj rozsudok. Pokiaľ ide o právneho zástupcu, zo spisu nevyplýva, že by otca v danom konaní zastupoval právny zástupca na základe plnej moci.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s ustanovením § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.